

ET HUNDELIV

Treatment 25. august 2011

Efter idé af: Lars K. Mikkelsen

Manuskript: Rune Lünell

Instruktør: Lars K. Mikkelsen

Producer: Carsten Holst

Copyright 2011

ET HUNDELIV – FILMENS KARAKTERER OG TEMA

EMMA (15) er en smuk og stille pige. Hun bor i Vedbæk med sin far MARTIN (45) og sin mor HENRIETTE (40). Martin er advokat og alkoholiker. Emma oplever, at Martin det ene øjeblik er sjov og kærlig. Det er han tit. Men det næste øjeblik er han vred og ondskabsfuld. Eller bare dødtræt og fraværende. Emma forstår ikke, hvad der foregår. I lang tid er hun forvirret og bange, og hun tager sjældent veninder med hjem. For Emma ved aldrig, om det er den lyse eller mørke far, som venter derhjemme.

Først da Emma møder eks-jægersoldaten og hundetræneren KARL (60), begynder hun langsomt at føle sig glad, tryk og hel inden i. Karl bliver et forbillede for Emma. En voksen, der med sine handlinger viser omsorg, nærvær og er til at regne med. Hun tør tale åbent med Karl. Ikke med det samme, for hun er vant til at være på vagt. Men hun åbner sig langsomt, og Karl er god til at lytte. Emma får øjnene op for sammenhængen mellem farens opførsel og hans drikkeri. Emma forstår, at det ikke er hende, der er noget i vejen med. Tværtimod. Hun opbygger sit selvværd og finder modet til at tage et opgør med sin alkoholiske far og medafhængige mor. Et opgør, som er begyndelsen til enden på utrygheden i hjemmet.

ET HUNDELIV – FILMENS HANDLING

Emma dækker fødselsdagsbord sammen med sin mor, Henriette. De er ude i haven, hvor alt er sol og sommeridyl. Emmas far, Martin, kommer hjem. Han har en overraskelse med til Emma. Hun får bind for øjenene. Far og mor er i kvidrende godt humør, da de fører Emma om på den anden side af huset. De tager bindet fra Emmas øjne, og hun ser en stor papkasse med bånd og sløjfer. Kassen bevæger sig. En hundehvalp piber inde i den. Emma bliver vild af glæde og pakker hundehvalpen ud. Den skal hedde Sif, siger hun.

Martin fortæller, at han og Emma skal begynde på hundetræning. Han har fået plads på et diplomkursus. Det bedste i landet selvfølgelig. Intet andet er godt nok til Emma. De hygger sig om fødselsdagbordet med vin til de voksne og sodavand til Emma. Martin åbner en flaske mere. Den gode dag skal rigtig fejres.

Da Emma skal til første hundetræning, er Martin kørt. Emma forstår det ikke. Martin havde jo lovet, at de skulle træne sammen. Henriette slår det hen. Var det nu også det, far lovede? Emma ved jo, at Martin er en travl mand. Og træt, fordi han arbejder så hårdt. Henriette siger, at hun vil køre Emma, og da de er på vej ud af døren, hører Emma klirrelyde af flasker inde fra farens kontor. Hun kigger derind, men der er ingen. Der står bare nogle tomme flasker og glas på skrivebordet. Emma undrer sig.

Emma bliver sat af ved hundeskoven. Hun er beklemt ved situationen. Alt er nyt med Sif, og Emma kender ingen af de andre, som er mindst 20 år ældre end hende. Karl leder træningen. Han ser med samme, hvordan Emma har det. Han hjælper hende, og i løbet af træningen lærer hun at styre Sif med de første, enkle kommandoer. Et smil

breder sig på Emmas ansigt. Det her kan hun bare. Der er meget at lære endnu, siger Karl. Men Emma er et naturtalent.

Da Henriette og Emma kommer hjem, står Martin på trappen foran villaen. Han ser hærgnet ud, og Henriette virker bekymret. Emma ser det ikke. Hun tænker kun på at vise Martin, hvad hun har lært Sif. Martin er i godt humør, og Henriette slapper af.

Om aftenen hygger de sig alle tre omkring aftenmaden. Martin og Henriette drikker vin, og Martin skal lige åbne en flaske til for at fejre de gode resultater til hundetræningen. Da de har spist, vil Emma over til de andre fra klassen. Det undrer Martin. Vil Emma ikke bestå diplomprøven med Sif? For så skal hun da tidligt op og træne med hunden hver dag. Der er ikke tid til at hvile på laurbærrene. Henriette mener nu nok, at Emma kan få lov til at tage af sted. Men Martin begynder at hidse sig op. Har de ingen ambitioner? Vil Henriette gøre Emma til et skvat? Tror de bare, hundetræningen er for sjov? Livet er alvor. Man kan ikke bare lege sig igennem det. Stemningen er pludselig trykket. Emma spørger indtrængende, om hun ikke nok må gå over til de andre. Faren er til sidst iskold, da han siger til Emma, at hunden skal være der, Emma kan være der. Emma er rystet. Hun kigger på sin mor, men Henriette kigger bare ned i bordet.

Emma ligger alene i sin seng med Sif. Hun holder hunden ind til sig som et sovedyr.

De næste weekender træner Emma med Sif hele tiden. Også når regnen står ned i stænger. Hun træner derhjemme i haven og er meget ivrig, når hun er til træning hos Karl. Han er imponeret over, hvor langt hun er nået. Men også lidt bekymret for, om hun gør for meget ud af det.

Den store dag er kommet. Emma skal føre Sif op til diplomprøven, og Martin skal køre hende derud. Men Martin er beruset. Emma ser det ikke først. Hun glæder sig alt for meget til vise sin far, hvor dygtig hun er blevet. Men Martin kører usikkert i sin firehjulstrækker og er ved at støde sammen med modkørende biler et par gange. Emma bliver bange og begynder at klynke. Til sidst kører Martin i grøften. Martin forsøger at få bilen op. Han gasser vildt op flere gange. De bytter plads. Emma må styre, mens han forsøger at skubbe på. De bytter plads igen. Nu må Emma skubbe. De prøver på alle måder at få bilen fri. Det tager lang tid, og til sidst får de bilen tilbage på vejen.

Da Martin og Emma endelig når frem til diplomprøven, er alle de andre på vej hjem. Prøven er slut. Martin hidser sig vildt op. Han overfuser dommerne, og Emma bliver pinligt berørt. Hun vil bare gerne have ham med hjem, men han står på sin ret til at gennemføre diplomprøven. Karl taler Martin til ro og lover, at han kan få Emma op til en prøve i en anden klub. Martin tager imod tilbuddet og synes, at Karl virker som den eneste fornuftige i hele selskabet.

På vejen hjem i bilen siger Martin, at hun skal holde træningen ved lige. De må ikke svigte Karls tillid. Der er noget at leve op til, når hun nu kom for sent første gang. Emma tør ikke sige noget. Hun gør sig så lille i sædet, hun kan.

Om aftenen spiser de længe i tavshed. Pludselig siger Martin stille, at han godt ved, at han ikke altid er nem. Emma og Henriette er først forsigtige. Mener han det? Det gør han, svarer Martin. Han er ked af mange af de ting, han har gjort. Og han vil ændre

sig. Emma og Henriette er lettede. Det er dejligt. Det har heller ikke været nemt altid, når han svingede sådan i sit humør og ikke var så god til at holde sine aftaler. Emma fortæller, at hun var skidebange i bilen. Martin undrer sig. Bange for hvad? Så slem er han vel heller ikke? Og pludselig vender han på en tallerken. Hvis hun ikke havde klynket sådan, var de ikke kørt i grøften. De er altid efter ham, Emma og Henriette. Han er aldrig god nok. Hvis bare de troede på ham, var der ingen grænser for, hvor langt han kunne nå. De trækker ham ned. De ødelægger ham. Martin går i seng. Emma og Henriette sidder tavse og rystede tilbage.

Igen træner Emma med Sif. Hun får gode råd af Karl til træningen, som er det eneste sted, hvor hun føler sig rigtig glad og fri.

Dagen før diplomprøven kommer Emma for sent hjem fra skole. Hun skynder sig at skifte tøj og løber ud til hundegården. Der er kommet en lås på lågen. Martin er ked af det, siger han. Men Emma må forstå, at hun er kommet for sent hjem fra skole to gange i denne uge. Hvis den uregelmæssighed fortsætter, ødelægger hun Sif. Diplomprøven må vente, indtil hun er sit ansvar voksent. Henriette prøver at forsvare Emma, men Martin står fast. Deres slaphed ender med at trække hele familien ned i sølet, og han er åbenbart den eneste, der kan stå fast.

Emma ligger alene i sin seng om aftenen. Sif piber nede i løbegården. Tidligt næste morgen lister Emma ind i forældrenes soveværelse og stjæler nøglerne til hundegården.

Senere på dagen kommer Emma hjem med et stort smil og en guldmedalje om halsen. Martin ligger på sofaen og ser lettere hærget ud. Han skal til at skælde ud, men får øje på Karl, der har kørt Emma hjem. Karl fortæller Martin og Henriette, at han har lovet Emma en oplevelse som belønning for den flotte præstation. Den skal hun selvfølgelig have, siger Martin. Når det er Karl, der inviterer, er det bare i orden. Han er en fin fyr.

Karl tager Emma med ud til sin gård. Han beder hende vente på gårdspladsen, mens han går ind og henter noget i laden. Ladeportene går op. Ud kommer Karl på en havetraktor. Emma griner. Var det virkelig overraskelsen? Men Karl kører videre, og Emma ser, at han har en anhænger koblet til havetraktoren. På anhængereren står en to-personers minihelikopter. Emma jubler!

Karl tager hende med på en flyvetur, og efter at de har fløjet lavt over smukke landskaber, sætter han helikopteren ned på en lille ø.

Ude på øen får Emma lov til at skyde med jagtriffel. De samler brænde, trækker i vådragter og dykkermasker og fanger fisk og skaldyr til aftensmaden. Da solen står lavt, sidder Karl og Emma ved bålet og hygger sig. Det har været en dejlig dag.

Pludselig er Karl mærkelig. Han taler underligt. Lyder faktisk lidt som Martin, når han er fuld. Emma er lige ved at miste modet helt. Også Karl?!? Men så får Karl fremstammet, at han har sukkersyge. Der ligger insulin i helikopteren. Han skal have sprøjten i maven. Emma må løbe tilbage gennem skoven for at finde insulinen. Men da hun kommer tilbage, er Karl besvimet. Hun pakker sprøjten ud og må samle mod til sig, inden hun hiver op i Karls skjorte og stikker sprøjten i maven på ham. Karl kommer langsomt til bevidsthed. Emma har klaret krisen på egen hånd. Lærlingen og lærermesteren er blevet ligemænd.

Karl fortæller, at han er glad for, at han først har fået sukkersyge så sent i livet. Ellers havde han aldrig haft så mange vilde oplevelser. Han fortæller Emma om tiden som jægersoldat. Hvordan han har ligget skjult i flere dage og holdt øje med fjenden, der kun var et stenkast fra ham. Engang han var i Bagdad, overvågede han en militærforlægning. Små børn legede lige foran hans skjulested. Flere gange var de lige ved at opdage ham. Én gang trillede deres bold lige ind til ham. Han måtte skubbe den tilbage, så de ikke kravlede ind i hans skjulested. Børnene undrede sig, og en irakisk soldat fik øje på dem. Han kom hen og kiggede ind i skjulestedet. Men heldigvis opdagede soldaten ingenting. Karl lå i sit skjul tænkte på, hvor trygt og godt han selv havde haft det som barn. Og hvordan børnene i Bagdad søgte små glæder, selvom de levede et liv i evig frygt. Emma lytter med store øjne til Karls historie.

Nogle dage senere står Emma tidligt op og skriver en seddel til forældrene. Hun tager over til Karl for at træne.

Emma fortæller Karl, at hun havde en dejlig dag forleden. Det var så spændende alltsammen, og hun har også en historie at fortælle. Flere faktisk, selvom det er lidt svært, siger Emma. Hun er både rigtig rigtig vred på sin far og rigtig rigtig glad for ham. Han er ikke altid så vred og ond og upålidelig, som han tit er nu.

Engang fik Emma fri fra skole i en uge, da Martin kom hjem med billetter til en ferie på Mallorca. En afbudsrejse. De tog afsted samme aften og ringede hjem til skolen fra Mallorca næste morgen. Emma fortæller, at Martin var så sjov på den ferie. Og sådan har han gjort tusind sjove ting, som fik alle til at dø af grin. Altid været fuld af overraskelser og skøre påfund.

Men Emma kan også huske, hvordan han til en af festerne derhjemme tog på moster Else under bordet. I tilbageblik ser vi, hvordan Emma kravlede rundt under bordet. Hun så, hvordan moster Else forsøgte at holde Martins hånd væk. I stedet tog Martin kvinden ved siden af på låret. Det var Laila, mors frisør. Men hun slog ham hårdt over fingrene. Senere på aftenen havde Emma hørt, hvordan nogle af kvinderne til festen hviskede om hendes far ude i gangen. Hvor forfærdelig, en skørtejæger han var. De stoppede hurtigt, da de fik øje på Emma.

Emma fortæller også, at hun engang gik til håndbold. Igen ser vi hendes oplevelser i tilbageblik. Emma holdt op med håndbold, fordi de andre piger holdt hende udenfor. De måtte ikke køre med Martin for deres forældre. Engang havde han nemlig torpederet Emmas cykel med sin bil foran sportshallen. Han havde også sagt, at hun sagtens kunne cykle hjem, selvom baghjulet var helt mast. De andre forældre havde set det. Efter den episode kørte Emma alene med Martin i hans bil, når hun skulle til håndboldkamp. De andre piger kom stuvet sammen i én bil. Drillerierne blev til sidst for meget, og så holdt Emma op med håndbold.

Lærerne på skolen begyndte også at spørge, om alt var okay derhjemme. Det gjorde Emma bange. Hvad skulle hun sige? Ville kommunen fjerne hende og sende hende på børnehjem, hvis de vidste, hvordan Martin opførte sig? En anden pige fra skolen blev fjernet fra hjemmet. Det ville Emma ikke risikere.

Emma fortæller, hvordan hun forsøgte at bremse Martins drikkeri. I tilbageblik ser vi, hvordan hun fortyndede alkoholen med vand eller te, når han bad hende mikse drinks til ham og hans gæster. Martin sagde som regel, at drinken aldrig havde smagt bedre. Emma fortæller, at han næsten altid var for beruset til at bemærke forskellen. Mens Emma fortæller, siger Karl ikke meget.

Næste morgen kører Karl Emma hjem. Han lover hende at tage en snak med Martin og Henriette. Men da Emma og Karl kommer hjem til villaen, er Martin væk. Henriette er ude af sig selv. Martin kørte, da de så Emmas seddel. Siden har han ikke svaret på sin mobil. Henriette tror, han er taget op i sommerhuset. Men Henriettes bil vil ikke starte. Hun siger, det er Emmas skyld, hvis Martin har gjort noget forfærdeligt. Fordi Emma er sammen med Karl hele tiden. Det er, som om Martin ikke betyder noget for Emma mere, siger Henriette. Og han er trods alt hendes far. Emma siger, at uanset hvad hendes far har gjort, så er det hans eget ansvar. Det er aldrig børnenes skyld, siger Emma. Henriette bliver usikker. Sådan har Emma aldrig talt før.

De kører alle tre op i sommerhuset i Karls bil. Da de kommer derop, står Martin i køkkenet og har blenderen fuld af White Russians. Henriette er lettet, men da hun prøver at sige noget, starter Martin blenderen. Han spørger, hvad de er så bekymrede over. Om hvis de virkelig var så bekymrede, ville de vel ikke først komme nu? Ingen af dem svarer. Martin vil vide, om de bare kom for at sikre sig, at han var død? Han kigger ondt på dem. Så siger han med overlegen mine, at de ikke skal arve endnu. Og at han i øvrigt gerne vil være i fred.

Emma spørger Martin, om han virkelig er nødt til at drikke så meget for at holde sig selv ud? Martin er lidt rystet, men genvinder fatningen. Han kigger koldt på Emma og siger, at han skam ikke drikker for at holde sig selv ud. Han drikker for at holde hende og hendes mor ud. Emma drejer om på hælen og går ud af huset mod bilen. Henriette løber efter hende. Emma sætter sig ind i bilen på forsædet i passagersiden. Henriette sætter sig på bagsædet. Henriette vil gerne sige noget til Emma, men hun kan ikke få det frem.

Fra bilen ser Emma, Karl og Martin tale sammen bag sommerhusets store ruder. Hun kan ikke høre dem. Men Karl er rolig. Martin gestikulerer. Han råber. Så vender han sig og går ind i et andet rum. Vi ser det hele fra Emmas synsvinkel.

Der er helt stille i bilen, da Emma, Henriette og Karl kører tilbage. Karl siger stille til Henriette, at det sværeste er at erkende det. Henriette ved det godt, men hun siger ingenting.

Næste dag træner Emma med Sif i haven. Martin svinger firehjulstrækkeren ind i indkørslen. Emma kigger på ham. Han står ikke ud af bilen, men sidder lavt i sædet og ligner en våd hund. Emma går roligt hen til bilen. Hun sætter knæet imod døren, da Martin vil lukke den op. Martin kører ruden ned. Han når ikke at sige noget, før Emma afbryder ham. Hun gider ikke høre en eneste undskyldning. Han kan ødelægge sit eget liv, siger hun. Men han skal ikke ødelægge livet for hende og mor. Martin er tavs længe. Emma kigger bare på ham. Han kan ikke se hende i øjnene.

SLUT